

...de l'aigua al dolç murmuri, qui somniar pogués!

Jacint VERDAGUER

La tèbia serena de la nit, el sublim bull osonenc de Can Cassany, el traginat moscatell del Maestrat, l'improvisat concert dels [Afers Domèstics](#), l'exquisida veu del Josep Ginesta (a la guitarra), la dolça i fulgurant de la Xènia, tot es va conjurar un bonic vespre d'estiu perquè aquesta cançó obra de la Núria Cañellas (al piano), interpretada per l'esplèndida Roser Dresaire, començara a vestir-se d'imatges mentre les corals corredisses del Jan entre roures pel jardí de la Marta em portaven (a) l'aigua, que sempre s'obri camí.